

Beirut

Dc, 19/09/2012 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

En aquests dies d'enorme tensió i agitació política en els països àrabs com a conseqüència de la guerra civil a Síria i de l'assetjament a les ambaixades occidentals a l'orient, sota el pretext d'un vídeo lamentable difamatori de Mahoma penjat a Youtube fa sis mesos, Beirut ha acollit el Papa Benet XVI. Per la seva situació geogràfica, per la seva composició religiosa, per la seva sagnant història recent i per la seva dependència des de fa anys de Síria, qualsevol viatge a Beirut hauria estat difícil. Aquesta vegada, però, semblava impossible. I precisament perquè era quasi impossible, aquest viatge ha tingut un valor emblemàtic.

Més enllà del valor de suport i estima a la minoria cristiana del Líban i, en general, als cristians de l'Orient Mitjà, la presència del Papa ha representat una crida a la pau, a la convivència, al respecte i al diàleg entre les diferents religions abrahàmiques que conviuen malament en aquest territori tan important de la història humana. Aquelles terres han estat el bressol del Déu d'Israel, del Jesús dels cristians i del profeta Mahoma. Ara, els cristians, cada vegada més minoritaris, es troben en l'obligació d'emigrar cap a occident davant la pressió de grups islamistes i els diferents conflictes civils. Els cristians, erròniament, estan vistos com a minories occidentalitzades imposades en aquells països, quan en la gran majoria dels casos són poblacions presents en aquells territoris de fa molts segles, fins i tot abans de la predicació de Mahoma.

La visita del Sant Pare a Beirut hauria d'empènyer molt més la nostra estima i solidaritat amb els cristians de l'Orient Mitjà. El seu viatge valent, la seva crida a la pau, a la convivència i al diàleg hauria de ser també el nostre. La primavera àrab, inicialment impulsada per grups que demanaven una democratització de les estructures de poder autoritàries, està decantant-se en favor dels grups radicals islamistes i podria significar un pas més en contra dels cristians.

De la mateixa manera que nosaltres defensem la llibertat religiosa a les societats occidentals, els països àrabs, i en general els països amb majories musulmanes, han d'assegurar la llibertat religiosa dels cristians i d'altres confessions. Sense aquesta llibertat, l'horitzó de nous autoritarismes de matriu religiosa poden convertir-se en una nova plaga.

Per tot plegat, aquest viatge en aquests moments convulsos té un valor molt gran i el suport de tots els cristians més enllà de les diferents denominacions. És una reivindicació de la convivència i el diàleg, que encara són possibles.